

Производството е по реда на чл. 145 и сл. АПК, вр. чл. 72 ал. 4 ЗМВР.

Образувано е по жалба на СБВ, с ЕГН ***** чрез адвокат ФАЛХУТ-САК срещу Заповед за задържане на лице №225зз-801/29.08.2022 г., издадена от ДАК - инспектор при 01 РУ - СДВР, с която на основание чл. 72 ал. 1 ЗМВР вр.чл.131 ал.1 т.12 НК е постановено задържането му за срок до 24 часа.

С жалбата се иска отмяна на атакуваната заповед с доводи за нейната незаконосъобразност – неспазена форма с липсващи реквизити, без да са посочени ясно и точно фактическите основания, липса на описание на данните, от които органът, издал заповедта е направил извод за евентуално извършено престъпление от БОРИСОВ, липса на компетентност на издалия заповедта. Правят се възражения и за явно несъответствие на издадената заповед с целите на закона - жалбоподателят не се укрил, а се е явил доброволно в 01 РУ-СДВР веднага след като е бил повикан по телефона. Задържане по ЗМВР направено с единствената цел да се изчака мнение на разследващ полицай/прокурор е незаконосъобразно.

В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя – адв. ФАЛХУТ поддържа депозираната жалба. Предлага на съда да отмени заповедта по аргументите изложени в жалбата. Претендира разноски.

Ответникът по жалбата – полицейски служител при 01 РУ- СДВР ДАК се представлява от юрисконсулт Б. Представя писмени бележки, в които подробно аргументира законосъобразността на атакуваната заповед за задържане. Претендира разноски, респ. прави възражение за прекомерност по отношение поисканите от насрещната страна. В с.з от 07.12.2022 г. не се явява.

Съдът намира жалбата за процесуално ДОПУСТИМА –подадена в срок, срещу подлежащ на обжалване акт, от легитимирано лице. Разгледана по същество същата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, намира за установено от

ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

Ответникът по жалбата ДАК заема длъжността „инспектор при 01 РУ – СДВР“, видно от Удостоверение рег.№513р-95673/04.10.2022 г.

На 12.08.2022 г. било образувано досъдебно производство №1241/2022 г. по описа на 01 РУ-СДВР, пр.пр.№30969/2022 г. по описа на СРП за това, че на същата дата около 23.30 часа в автобус на градски автобус №304 с инвентарен №2141 на бул.”Евлоги и Христо Георгиев” в гр.София са причинени леки телесни повреди по хуигански подбуди на ББА и БВС.

В хода на разследването бил установен и извършителя – жалбоподателят СБВ като същият бил задържан на дата 29.08.2022 г. в 09.30 часа. В обхвата на

задълженията си, отвеникът по жалбата ДАК издал Заповед за задържане на лице №225зз-801/29.08.2022 г. В същата било отразено като правно основание чл.72 ал.1 ЗМВР вр. чл.131 ал.1 т.12 НК и образувано ДП №2141/2022 г.

На същата дата – 29.08.2022 г. СБВ бил привлечен в качеството на обвиняем по посоченото ДП за това, че на 12.08.2022 г. около 23.30 часа в автобус на градски автобус №304 с интветарен №2141 на бул.”Евлоги и Христо Георгиев” в гр.София в близост до №37А, в съучастие като извършител с неустановени по делото лица – извършители, чрез нанасяне на удари в областта на главата и тялото на ББА му причинил лека телесна повреда, изразяваща се в охлузване, кръвонасядания и оток в лявата челна област на главата; охлузвания в областта на челото и носа; кръвонасядания в областта на лявата мишница; кръвонасядане в лявата част на гръдния кош, причинили болка и страдание на пострадалия, като деянието е извършено по хулигански подбуди, /при липса на личен мотив във взаимоотношенията им, с демонстрация на безнаказаност и пренебрежение на установените правила, закрилящи добрите нрави в обществото, телесната неприкосновеност, достойнството на човешката личност/ - престъпление по чл.131 ал.1 т.12 вр. чл.130 ал.2 НК вр. чл.20 ал.2 вр. 1 НК /арг. Писмо СРП вх. №204574/30.09.2022 г., л.23 от делото/.

Изложената фактическа обстановка, съдът прие за установена въз основа на приобщените по реда на чл. 283 НПК писмени доказателства – Заповед за задържане на лице №225зз-801/29.08.2022 г., протокол от 29.08.2022 г. за обиск на лице, декларация, извлечение от Книга за задържани лица, Удостоверение рег.№513р-95673/04.10.2022 г., Писмо СРП вх. №204574/30.09.2022 г.

Съдът намира посочените източници за безпротиворечиви, съответни едни на други, като не са налице основания за съмнение в достоверността им, като същите поотделно и в своята съвкупност допринасят за изясняване на делото.

Възприетата за фактическа обстановка налага следното

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Съгласно чл. 72 ал. 1 ЗМВР, правомощия да задържат лица имат "полицейските органи", а такива съгласно чл. 57 ЗМВР са служителите на изчерпателно изброените структурни звена на МВР, които осъществяват някоя от посочените в чл. 6 ал. 1 т. 1 - 3,7 и 8 ЗМВР дейности.

Служителят издал заповедта въз основа, на която е задържан жалбоподателя – ДАК заема длъжността „инспектор при 01 РУ – СДВР, което го оправомощава да извършва задържания на лица, в изпълнение на службата си, предвид, на което задържането е осъществено от компетентен орган.

Във връзка със задържането е издадена заповед в писмена форма, която формално отговаря на изискванията на чл. 74 ал. 2 ЗМВР, и включва всички посочени там реквизити, като препис от акта е връчен на лицето, а жалбоподателят в нарочна писмена декларация е удостоверил, че е запознат с правата си във връзка със задържането, както и кои от тях желае да упражни. Заповедта въз основа, на която е извършено задържането е издадена в предвидената от закона писмена форма като съдържа правните основания за постановяването ѝ.

Що се отнася до фактическите основания за издаването ѝ, то те са формулирани с текста "чл.131 ал.1 т.12 НК във връзка с ДП №1241/2022 г.", като съдът намира, че по този начин са изпълнени изискванията за изложение на конкретни фактически данни за задържането, което съотнесено към посоченото за това правно основание на чл. 72 ал.1 т. 1 ЗМВР означава данни за съпричастност на задържаното лице към определено престъпно посегателство.

В настоящия случай фактическите основания за задържането отразени в заповедта се свеждат не само до посочване на номер на ДП, но и на посочване на престъплението, за което същото е образувано. Дори да не беше така обаче, съдебната практика прилагайки разрешението, дадено с Тълкувателно решение №16/1975 г. на ОСГК на ВС, приема, че не съществува пречка мотивите да бъдат изложени и допълнително, след издаването на административния акт, чрез изготвяне на други документи от органа издал акта, стига да се постигне целта, на изискването за мотивиране на административни актове, а именно да позволи на страните своевременно да се запознаят със съображенията, по които е издаден актът, и да организират защитата си срещу него, респективно да се извърши съдебен контрол върху тези съображения.

С оглед на гореизложеното съдът намира, че е изпълнено изискването за мотивиране на актове и действия на изпълнителната власт, относимо и към органите на МВР и техните правомощия и на лицето е дадена възможност да оспори и фактическите основания на задържането.

В настоящото производство, от страна на жалбоподателя не бяха представени каквито и да е доказателства в противовес на изложеното от административния орган и съдът намира, че задържането е осъществено в съответствие с материалния закон. За осъществяване на задържане до 24 часа, законът изисква единствено "данни за извършено престъпление", т.е., стандарт значително по-нисък от заложения в НПК за привличане към наказателна отговорност или осъждане.

В конкретния случай и предвид изложеното по-горе във връзка с фактическите основания, наложили задържането съдът намира, че са били изпълнени предпоставките на чл. 72 ал. 1 т. 1 ЗМВР, а именно за задържаното лице - да са били налични данни за съпричастност към разследвано престъпление. Този извод се налага с категоричност и от факта, че на същата

дата той е бил привлечен в качеството на обвиняем за престъпление по чл.131 ал.1 т.12 вр. чл.130 ал.2 НК вр. чл.20 ал.2 вр. 1 НК.

Наличните данни удовлетворяват стандарта заложен в решение на ЕСПЧ по делото Петков и Профиров срещу България, и възприет в съдебната практика. В този смисъл и Решение № 4166 от 20.03.2019 г. по адм. д. №764/2018 г. на ВАС, в което се сочи, че "фактическите основания, мотивиращи заповедта, следва да свързват задържаното лице с наличието на данни за предполагаемото му участие в престъпление, а не с категоричното му уличаване в извършването на такова.", а в случая и последното условие е безспорно изпълнено.

С оглед на изложеното съдът намира, че задържането на БОРИСОВ от 29.08.2022 г. е осъществено при правилно приложение на материалния закон и при наличие на фактически основания за това. Задържането на жалбоподателя съответства и на целта на закона, преценена съобразно установения в чл. 6 ал. 2 АПК и приложим към всички действия на изпълнителната власт, принцип за съразмерност и в тази връзка съдът намира за неоснователни направените в жалбата възражения. Задържането за срок до 24 часа на основание чл. 72 ал. 1 т. 1 ЗМВР, представлява форма на административна принуда, като в зависимост от случая би могло да се предприеме с цел осуетяване извършването на противоправно деяние или прекратяване на вече започнало такова и отстраняване на неговите вредоносни последици.

Наред с това същото може да бъде използвано и за извършване на неотложни действия с участие на задържания, насочени към разследване на извършеното престъпление /арг. Решение № 1380 от 09.02.2016 г. на ВАС - V отделение по адм. д. № 829/2015 г.; Решение № 11544 от 30.07.2019 г. на ВАС - V отделение по адм. д. № 9763/2018 г./.

В конкретния случай чрез задържането, от една страна е осуетена възможността на жалбоподателя да укрие или заличи вещи и информация във връзка с престъплението, а от друга е осуетена възможността да се укрие, с оглед установяване на неговата евентуална съпричастност и при изключване на възможността за съгласуване на версии с други заподозряни лица, което всъщност е налично с оглед дадената правна квалификация при привличането на БОРИСОВ, че е извършил деянието с неустановени по делото извършители. Т.е., налице е легитимна цел за ограничаване на правото на свободно придвижване на БОРИСОВ, а именно провеждане на действия по разследването за проверка на събрана оперативна информация, с оглед събраните данни.

Ето защо съдът намира, че извършеното задържане се явява законосъобразно и жалбата срещу същото следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на делото основателно се явява искането на процесуалния представител на ответника по жалбата за присъждане на разноски във вид на юрисконсултско възнаграждение, в размер на 200 лв.,

определени от съда по реда на чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ вр. чл. 37 ал. 1 от Закона за правната помощ, към които препраща чл. 78 ал. 8 ГПК